

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119201960
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119201960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: B. C., G.. XX.XX.XXXX, K. B. XX, XXX XX I., o zaplatenie 199,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 9Csp/19/2019-86 z 29.4.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovanému nárok na náhradu trov konanie nepriznal.

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dňa 25.2.2016 požiadal žalovaný právneho predchodcu žalobcu A. A., Q...A.. o otvorenie bežného účtu s programom služieb "môjÚČETactive2" a uzatvorenie rámcovej zmluvy. Na základe tejto žiadosti došlo medzi uvedenými subjektmi dňa 25.2.2016 k uzatvoreniu rámcovej zmluvy o bežnom účte s programom "môjÚČETactive2" a zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Právny predchodca žalobcu sa podľa bodu 1.1. zmluvy zaviazal odo dňa účinnosti zmluvy otvoriť a viesť bežný účet v mene € s programom služieb "môjÚČETactive2" a v rozsahu podľa bodu 1.2. tejto zmluvy sa zaviazal poskytovať platobné a bankové služby. Podľa bodu 5.3. zmluvy sa žalovaný zaviazal platiť mesačný poplatok vo výške podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov, ktorý mal byť účtovaný na ťarchu bežného účtu. Výzvou zo dňa 25.2.2019 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní vysvetlil súdu všetky kreditné a debetné položky, pričom žiadal, aby preukázal, na základe čoho boli jednotlivé poplatky a iné položky účtované na ťarchu účtu žalovaného s tým, aby tieto položky označil v sadzobníku. Žalobca v podaní zo dňa 4.3.2019 uviedol zoznam kreditných operácií v počte 4 a zoznam debetných položiek v počte 13, pričom k jednotlivým týmto položkám zároveň uviedol, čo tieto znamenajú.

3. Na takto zistený skutkový stav súd aplikoval ustanovenia § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1 a § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka a dospel k právnomu záveru, že v zmysle ustanovení upravujúcich zmluvu o bežnom účte, táto môže byť dohodnutá ako odplatná alebo ako bezodplatná, avšak banka má právo požadovať iba úhradu nákladov spojených s vykonávaním platieb, ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné. Úhrada ostatných nákladov, resp. úhrady prípadnej odplaty za zriadenie a vedenie účtov, prípadne úhrady odplaty za ďalšie služby spojené s vedením bežného účtu musia byť vždy medzi stranami dohodnuté, inak nárok banky na úhrady týchto odplát, resp. nákladov nevzniknú. Súd prvej inštancie

konštatoval, že tieto náklady sú spravidla dohodnuté v zmluve odkazom na príslušný sadzobník banky. Uviedol, že banka má oprávnenie si na ľarchu účtu osoby, ktorej vedie účet zaúčtovať úhradu nákladov za vykonanie platieb, avšak započítanie iných pohľadávok je podmienené dohodou uzatvorenou v zmluve o vedení týchto účtov. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že pri žalobe o zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o bežnom účte môže byť predmetom iba zaplatenie poplatku za vedenie účtu a poplatkov za vykonanie platieb, teda žalobca sa nemôže na základe takejto žaloby domáhať rozdielu medzi kreditnými a debetnými obratmi na bežnom účte žalobcu. Súd poukázal na to, že mu nie je zrejmé, čo predstavuje suma 199,96 Eur a to aj napriek tomu, že súd vyzval žalobcu, aby svoje skutkové tvrdenia dostatočne špecifikoval. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, keď súdu nepredložil dostatočne určité tvrdenia o nedoplatku na poplatkoch za vedenie účtu a poplatkoch za vykonané platby, ale iba vyčíslil rozdiel medzi kreditnými a debetnými obratmi na účte žalovaného, nezohľadňujúc, že samotné kreditné a debetné operácie na predmetnom účte majú podklad v rôznych právnych vzťahoch ako je napríklad úver, poistenie a podobne. Záverom súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Na základe uvedeného súd právne uzavrel, že iba predloženie súpisu prijatých a vykonaných platieb prostredníctvom bežného účtu z rôznych právnych vzťahov založených na rôznych právnych tituloch a normách, ktorým jednotiacim kritériom je iba ich prevod cez bežný účet žalovaného nepostačuje na priznanie akejkoľvek sumy prezentovanej žalobcom ako rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami vykonanými cez tento bežný účet. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že vyslovil, že neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, preto mu ich nepriznal.

4. Proti rozsudku v celkom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca namietajúc porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov. Žalobca poukázal na skutočnosť, že súd porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď konal v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. V súvislosti s uvedeným poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 10Co/6/2018-96 z 29.11.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 10Co/333/2017 z 31.1.2019. Mal za to, že súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 150 a 151 CSP, v dôsledku čoho nepredvídateľný postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Čo sa týka žalovanej sumy žalobca uviedol, že ak súd považoval návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie podľa § 129 ods. 1 CSP a poučiť stranu o nedostatkoch žaloby s uvedením lehoty a spôsobu ako má nedostatky odstrániť. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania bez toho, aby mu predchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. V súvislosti s uvedenými závermi poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Co/262/2017 z 18.1.2018, Krajského súdu v Žiline, č.k. 11Co/33/2017 z 27.6.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43Co/25/2018 z 26.7.2018, Krajského súdu v Trnave, č.k. 11Co/57/2017 z 29.6.2018, Krajského súdu v Nitre, č.k. 5Co/262/2017 z 4.7.2018 a Krajského súdu v Bratislave, č.k. 10Co/74/2018 z 16.8.2018. Žalobca uviedol, že súdu predložil Výpisy z účtu žalovaného, z ktorých bolo zrejmé, odkedy sa žalovaný dostal do omeškania a s akými sumami. Posledný kreditný zostatok na účte bol v mesiaci september 2016 a následne od októbra tento vykazoval iba záporné zostatky. Žalobca uviedol, že ku dňu 30.9.2016 účet žalovaného tvoril kredit vo výške 11,11 Eur, ktorý bol následne znížený o sumu 5 Eur, o sumu 42,78 Eur, zvýšený o sumu 36,67 a znížený o sumu 20,- Eur (poplatok za upomienku), 0,01 Eur (úroky) a 5,99 Eur (poplatok za vedenie účtu). Taktiež uviedol, že transakcie boli sčítané a odpočítané v časovom slede, a teda z uvedeného muselo byť súdu zrejmé, že dlh tvoria poplatky a úroky. V zmysle bodu 1.1. zmluvy žalobca viedol pre žalovaného účet za odplatu, za čo bol klient podľa § 5.3. zmluvy povinný platiť poplatok vo výške podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Keďže rámcová zmluva obsahovala okrem iného aj informácie o poplatkoch a úrokoch a tieto nemusia byť individuálne dojednané, tak neexistuje dôvod na nepriznanie poplatkov súvisiacich s vedením platobného účtu. Žalobca má za to, že VOP ako aj Sadzobník sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý ich uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ale aj s odkazom na rozhodnutie SD EÚ C42/15 Home Credit Slovakia, s.r.o. z 9.11.2016. V súvislosti s vyššie uvedenými závermi poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41Co/39/2018 z 23.1.2019, Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Co/190/2018 z 15.11.2018, Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/241/2018 z 11.12.2018 ako aj Krajského súdu v

Prešove, sp.zn.. 23Co/130/2017 z 14.5.2018. Čo sa týka úroku z prekročenia žalobca poukázal na bod 4.2. Zmluvy, v zmysle ktorého úroková sadzba prekročenia predstavovala 17,90% + 5,05 % ročne, avšak v predmetnom konaní si uplatnil len sadzbu vo výške 17,90% ročne. Žalobca mal za to, že možnosť účtovania úrokov vyplýva aj z ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s úrokmi z prekročenia povoleného prečerpania žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 5Co/140/2018 z 19.12.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 41Co/39/2018 z 23.1.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43Co/4/2018 z 27.3.2018

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, a to porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nesprávnosť skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal stranami sporu navrhnuté dôkazy. Výzvou zo dňa 25.2.2019 v súlade s ustanovením § 150 ods.2 CSP vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení spočívajúcich vo vysvetlení všetkých kreditných a debetných položiek s tým, aby v prípade jednotlivých účtovaných poplatkov žalobca poukázal na to, kde konkrétne je uvedený poplatok upravený, vrátane označenia položky sadzobníka a taktiež, aby uviedol skutočné náklady na vyhotovenie a zaslanie upomienky. Na uvedenú výzvu reagoval žalobca podaním zo dňa 4.3.2019, v ktorom uviedol, že položka pri kreditných operáciách call loans CR predstavuje navýšenie splátok úveru a Customer Lending úrokovú transakciu čerpanie úveru. Čo sa týka debetných operácií Call loans DR predstavuje splácanie splátok úveru v omeškaní, Customer Lending úverovú transakciu splácanie úveru, DB poisť. schop. spl. Cardif predstavuje poistenie schopnosti splácať úver. Poplatky za upomienky boli účtované v zmysle sadzobníka na str.12. Poplatky za transakcie, t.j. poplatok za poskytovanie služby vo výške 6 Eur bol účtovaný na základe sadzobníka na str. 25 a poplatok za transakcie vo výške 3,40 Eur. Poplatok za vedenie účtu bol žalovaný povinný platiť podľa bodu 1.1. zmluvy a bodu 5.3. zmluvy za program služieb podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Tento poplatok bol účtovaný 15-krát po 5,99 Eur a 8-krát po 4,99 Eur. Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné konštatovať, že súd prvej inštancie si splnil svoje zákonné povinnosti a vyzval žalobcu, aby svoje skutkové tvrdenia doplnil, špecifikoval a preukázal. Na základe uvedeného nemožno konštatovať porušenie procesných práv žalobcu nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, keďže tento ho vyzval na doplnenie skutkových tvrdení.

9. Čo sa týka namietaného pochybenia súdu, že tento nepostupoval podľa § 129 CSP, odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, keďže žaloba obsahovala všetky náležitosti podľa § 132 v spojení s § 127 ods. 1 CSP, teda súd nebol povinný vyzývať žalobcu na odstránenie vád a zároveň ho poučiť o možnosti podať odvolanie. Uvedeným postupom je súd povinný sa správať v prípade, ak je žaloba neúplná, nezrozumiteľná alebo nie je zrejmé čoho sa žalobca domáha. V uvedenom prípade žaloba žalobcu tieto predpoklady nenaplnila, nakoľko zo žaloby bolo zrejmé, že žalobca sa domáha sumy 199,96 Eur titulom rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami na účte žalobcu. Nedostatkom žaloby však boli nedostatočne určité žalobcom tvrdené skutočnosti ohľadom jednotlivých čiastkových nárok tvoriacich sumu 199,96 Eur, preto súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval v zmysle § 150 ods. 2 CSP na doplnenie ďalších tvrdení a najmä na špecifikáciu ním tvrdených skutočností. Nakoľko ani po tejto výzve súdu neboli žalobcom tvrdené

skutočnosti dostatočne určité, súd postupoval správne, ak žalobu pre neunesenie bremena tvrdenia zamietol.

10. Žalobca v žalobe a rovnako aj vo vyjadrení zo dňa 28.2.2019 uviedol, že žalovanú sumu si uplatňuje titulom rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami, pričom debetné operácie podľa vyjadrenia žalobcu predstavovali splácanie splátok úveru, úverové transakcie splácania úveru, platby titulom splátok poisťného a poplatky banky. Žalobca len všeobecne konštatuje výšku jednotlivých zložiek (napr. poplatok za transakcie v počet transakcií 2 v celkovej výške 9,40 Eur, poplatok za vedenie účtu v počte transakcií 23 v celkovej výške 129,77 Eur, poplatok- upomienka SU bezuceľ. DR v počet transakcií 5 v celkovej výške 100,- Eur), avšak jednoznačne nepreukázal prípadný základ, teda konkrétnu službu, ktorá bola žalovanému za poplatok poskytnutá, deň jej poskytnutia a deň zaúčtovania.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu si žalobca v konaní nesplnil povinnosť tvrdenia, keď napriek výzve súdu nešpecifikoval riadne jednotlivé zložky žalovanej sumy, najmä nešpecifikoval, kedy bol poplatok vyrubený, v akej výške a na základe akého zmluvného ustanovenia boli žalovanému účtované poplatky, za akú službu boli žalovanému účtované a ani neuviedol skutočné náklady pri poplatkoch za upomienku, ani ich reálne zaslanie žalovanému, na čo bol súdom prvej inštancie prostredníctvom výzvy vyzvaný. Z výpisov z účtov je odvolaciemu súdu zrejmé, že žalobca účtoval na ľarchu účtu žalovaného aj úroky a splátky poisťného úveru ako aj úverové transakcie, avšak právny titul, na základe čoho tieto účtoval, súdu nepreukázal, pričom sa domáhal priznania sumy predstavujúcej rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami, ktoré obsahovali aj tieto operácie, ktoré nemali preukázaný základ nároku. Preto nebolo možné priznať nárok na zaplatenie žalovanej sumy ako rozdielu medzi týmito zložkami.

12. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tej strany sporu, ktorá nedokázala formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom potrebným pre rozhodnutie vo veci samej. Nárok žalobcu nie je možné považovať za preukázaný, žalobca ani na výzvu súdu neuviedol, ako dospel k žalobou uplatňovanej sume vo výške 199,96 Eur a z ktorých konkrétnych súm tento výsledný súčet pozostáva a kedy žalobcovi vznikol nárok na jednotlivé čiastkové nároky a za aké poskytnuté služby.

13. Tým, že žalobca napriek výzve súdu neuviedol skutkové tvrdenia, ktorými by špecifikoval celkovú dlžnú sumu (nárok na vznik jednotlivých jej čiastkových pohľadávok nezdôvodnil), nebolo potom možné zo strany súdu verifikovať správnosť výšky celkového žalobcom uplatňovaného nároku vo výške 199,96 Eura a bolo potrebné žalobu zamietnuť. Odkaz žalobcu na listinné dôkazy je nepostačujúci, pretože súd by vyvodzovaním skutkových tvrdení namiesto žalobcu porušil zásadu rovnosti strán sporu (čl. 6 ods. 1 CSP), v tomto prípade v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné.

14. Čo sa týka namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd posúdil to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

15. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie o nesplnení bremena tvrdenia, poukazujúc na to, že žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním návrhu, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej a uvedenú povinnosť nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach relevantných pre rozhodnutie vo veci samej.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> potvrdil. Vzhľadom na potvrdenia napadnutého rozsudku vo veci samej, odvolací súd potvrdzuje aj správnosť výroku o náhrade trov konania ako súvisiaceho výroku.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana mal v odvolacom konaní plný úspech, teda má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).